

Ten einde overbodige geldverspilling te voorkomen, zal het nu gewenscht zijn, dat besturen van ziekenfondsen, gasthuizen, leger en vloot, den geneesheeren aanbevelen, slechts van de officieele namen van dit en dergelijke middelen in hun voorschriften gebruik te maken. De apothekers kunnen dit helpen bevorderen door zoo mogelijk aan de geneeskundigen, die „aspirine” voorschrijven, te vragen of zij het product van „BAYER” bedoelen of wel acetylsalicylzuur in het algemeen.

HET EINDE VAN DEN STRIJD TE KÖNIGSBERG EN TE BRUNSWIJK. — (Zie bldz. 365). Een laatste poging om den strijd te Königsberg te rekken heeft niet mogen baten. Nadat de geneeskundige faculteit had bekend gemaakt, dat op haar poliklinieken geen ziekenfondsleden zouden worden geholpen, werden door de ziekenfondsen vlugblaadjes verspreid met de mededeeling, dat de leden zich tot 60, met name genoemde artsen, waaronder ook professoren, konden wenden. De 60 aldus „aanbevolenen” maakten terstond bekend, dat deze mededeeling onwaar was en buiten hun voorkennis en tegen hun wil was verspreid.

Ten slotte heeft de regeeringspresident den vrede tot stand gebracht, nadat hij aan de ziekenfondsen had duidelijk gemaakt, dat zij geen gebruik zouden mogen maken van het wetsartikel, hetwelk toestaat, geld inplaats van geneeskundige hulp te geven, *indien een ziekenfonds op redelijke voorwaarden geen geneeskundigen kan krijgen*. De voorwaarden waarop de artsen te Königsberg hun diensten wilden verleenen, werden door de regeering redelijk geacht en moeten nu door de ziekenfondsen worden aanvaard. De „Pauschalsumme” per verzekerde is vastgesteld op 7.20 mark per jaar, waarbij nog komt 1 mark per verzekerde tot bestrijding der afzonderlijke kosten van bijzondere geneeskundige diensten.

Ook te Brunswijk heeft de algemeene Ortskrankenkasse (met 50000 leden) toegegeven, en vrije artsenkeus zoowel als verhoogd honorarium toegestaan. De „noodhelpers” zijn den 1sten Februari uitgetogen (*Berl. Tageblatt*).

HET OPBOUWEND WERK DER GENEESKUNDIGE VAKORGANISATIE. — De bond van geneeskundige syndicaten in Frankrijk zal in April een „Congrès des Praticiens” houden, ter beraadslaging over het aandeel, dat de geneeskundigen en hun vakvereenigingen behooren te nemen in de bevordering der openbare gezondheid en de bestrijding van ziekten in Frankrijk. In de eerste plaats zullen aan de orde komen: de organisatie van den gezondheidsdienst in de hoofdstad, in de verschillende steden en op het land; de strijd tegen de tuberculose; de stand van het drankmisbruik in Frankrijk. Deze plannen besprekende in *le Mouvement Médical*, wijst DELPEUT op het verschijnsel, dat de geneeskundige vakorganisatie zich niet bepaalt tot het opkomen voor eigen belangen en rechten, tot het handhaven van de beroepslichten (zooals het beroepsgeheim), en tot het leveren van kritiek op wat de staat in het belang der openbare gezondheid doet, maar, door zelf de hand aan de ploeg te slaan, toont, haar roeping te erkennen.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

NIERBEKKENCATARRH.

Geachte Redactie,

Wil mij vergunnen in het kort op te komen tegen de m. i. onbehoorlijke wijze, waarop collega A. BYNEN in zijn mededeeling over „Nierbekkencatarrh” met aanhalingen uit andere schrijvers omspringt.

Onwaar is zijn mededeeling op bldz. 163: „De genezen patiënten van BRONGERSMA

hadden nog leucocyten in de urine"; het tegendeel wordt door mij uitdrukkelijk vermeld.

Onwaar is zijn mededeeling: „VOELCKER geeft GARRÉ volkomen gelijk en veroordeeld den „Dauercatheter" naar het nierbekken onder alle omstandigheden". Onwaar is zijn beweren: „Verreweg de meeste schrijvers meenen, dat de opstijgende vorm het meest veelvuldig voorkomt en dat *de afdalende vorm uitzondering is*. (Ik cursiveer). (MACKEY, PÉRINÉAU, OPITZ, STOECKEL, MIRABEAU, OPPENHEIMER)". . . . .

„Laten wij bedenken, dat alle schrijvers over dit onderwerp urologen zijn". Immers noch MACKEY, wiens cijfers BYNEN bovendien onjuist weergeeft, noch OPITZ, noch STOECKEL, noch ook MIRABEAU zijn urologen; PÉRINÉAU spreekt zich over het min of meer ten opzichte van opstijgende of afdalende infectie niet uit en OPPENHEIMER, wel verre van den afdalenden weg als uitzondering te beschouwen, zegt hiervan: „Neben der ascendierenden Infektion nimmt jedoch auch die descendierende nach unserer Ansicht einen recht breiten Raum ein" (Ik cursiveer).

Deze onjuiste mededeeling dient BYNEN als inleiding tot een lang uitgesponnen betoog, om aan te toonen, dat de urologen tot een onjuist oordeel over deze zaak moesten komen, daar zij zelden of nooit een nierbekkenontsteking te zien krijgen, die niet van een blaasontsteking vergezeld gaat. Had hij hier eens eenige werkelijke urologen, ik noem bijv. ALBARRAN, VON FRISCH, KAPSAMMER, op nagelezen, hij zou tot een geheel andere slotsom zijn gekomen; ook mijn persoonlijke ervaring is hiermede in strijd: zoo vond ik, de in de laatste drie maanden van het vorige jaar door mij met uitspoelingen van het nierbekken behandelde gevallen van nierbekkenontsteking nagaande, dat van de 24 gevallen er slechts vier tegelijkertijd een blaasontsteking hadden.

Ten slotte een opmerking over het door BYNEN zoo warm aanbevolen collargol. Een vergelijkend onderzoek omtrent de werking hiervan en van nitras argenti in een dertigtal gevallen van nierbekkenontsteking ingesteld door mij, heeft mij doen zien, dat het collargol in geneeskracht belangrijk bij nitras argenti ten achter staat; bovendien mag niet uit het oog worden verloren, dat er den laatsten tijd herhaaldelijk gevallen zijn beschreven, waarbij het inspuiten van collargol groote schade, ja zelfs den dood van den patiënt zou hebben veroorzaakt.

Wie het collargol zoo warm aanbeveelt, mag dergelijke feiten niet verzwijgen, ook al mocht hij met mij van meening zijn, dat de waargenomen schadelijke werking eerder aan de wijze van aanwending, dan aan het middel als zoodanig, valt toe te schrijven.

Amsterdam, 2 Februari 1914.

H. BRONGERSMA.

EUGENESE.

Naar aanleiding van de vergadering, den 29sten Jan. l.l. in Hotel American te Amsterdam gehouden, neem ik de vrijheid een oogenblik de aandacht te verzoeken voor bovengenoemd onderwerp.

Toen in Juli 1912 te Londen het eerste eugenetisch congres gehouden werd, heeft het mij onaangenaam getroffen, dat, hoewel België, Japan, Athene, sommige staten van N.-Amerika, enz. hun afgevaardigden hadden, hoewel de verslagen in onze dagbladen in uitgebreiden kring belangstelling ondervonden, geen enkele Nederlander tegenwoordig was. Toch is de beweging, door GALTON in Engeland wakker geroepen, door PLOETZ en RÜDIN in Duitschland voorgestaan, in ons land niet onopgemerkt gebleven. Hier en daar zijn stille werkers, die een open oog hebben voor het wereldgebeuren en op de hoogte zijn van de hedendaagsche stroomingen. Mededeelingen op dit gebied in onze tijdschriften zijn zeldzaam, maar STEINMETZ, TREUB, VERRIÏN STUART e. a. hebben toch wel een en ander het licht doen zien, dat tot het gebied der